

7. В крайна сметка кои помощи трябва да се считат за правомерни и кои за неправомерни според Комисията?
8. Върху коя от страните в главното производство (предприятието или регионалната дирекция по труда) пада тежестта да докаже, че определеният от самата Комисия бюджет не е бил превишен?
9. Дали евентуалното признаване в полза на предприятията получатели на законите лихви за забавеното плащането на сметените за правомерни и допустими субсидии се включва при определянето на потенциалното превишаване на одобрения първоначално, с Решение № 95/С 343/11 от 14 октомври 1995 г., бюджет?
10. Какъв лихвен процент следва да се приложи в случай, че то се включва при определяне на превишаването?

(¹) ОВ L 77, стр. 57.
 (²) ОВ L 42, стр. 1.
 (³) ОВ L 267, стр. 29.

Преюдициално запитване, отправено от Vestre Landsret (Дания) на 17 февруари 2010 г. — Danfoss A/S и Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Дело C-94/10)

(2010/С 100/47)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищци: Danfoss A/S и Sauer-Danfoss ApS

Отговорник: Skatteministeriet

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли общностното право държава членка да отхвърли искане за връщане на недължимо платеното, предявено от

предприятие, което в нарушение на директива е обложено с акциз, когато такъв отказ, при обстоятелства като тези в настоящия случай, се основава на факта, че задължението към държавата не е погасено от предприятието?

2. Допуска ли общностното право държава членка да отхвърли искане за вреди, предявено от предприятие, което в нарушение на директива е обложено с акциз, когато такъв отказ, при обстоятелства като тези в настоящия случай, се основава на изтъкнат от държавата членка довод (по-конкретно, че предприятието не е пряко увредената страна и че няма пряка причинно следствена връзка между евентуална загуба и поведението, в резултат на което се поражда отговорността)?

Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus (Финландия) на 25 февруари 2010 г. — Virallinen syyttäjä/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Дело C-105/10)

(2010/С 100/48)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus (Финландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Virallinen syyttäjä

Отговорници: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Преюдициални въпроси

1. Как следва да се тълкува съотношението между разпоредбите на Директива 2005/85/ЕО (¹) (Директивата за процедурите в областта на убежището) и тези на Рамково решение 2002/584/ПВР (²), когато лицето, чието предаване се иска въз основа на европейска заповед за арест и което е гражданин на трета държава, е поискало убежище в изпълняващата държава членка и когато едновременно с разглеждането на молбата за убежище тече и процедурата по изпълнение на заповедта за арест?

- а) Трябва ли да се даде предимство на предвиденото в член 7, параграф 1 от Директивата право за оставане в държавата членка, докато се разглежда молбата, или трябва параграф 2 от същия член да се тълкува в смисъл, че изпълнението на заповед за арест има превес и е основание за изключване на правото по член 7, параграф 1? Обстоятелството, че процедурата по разглеждане на молбата за убежище е в ход, дава ли възможност да се откаже предаването по смисъла на Рамковото решение, въпреки че тази хипотеза не е сред случаите на отказ за изпълнение по членове 3 и 4 от Рамковото решение?
- б) Трябва ли член 7, параграф 2 от Директивата да се тълкува в смисъл, че предоставя на държавите членки дискреционното правомощие да уредят по свое усмотрение изложения в буква а) въпрос в националното си законодателство?
- в) Как следва да се тълкува член 7 от Директивата с оглед на предходните въпроси в особения случай, в който лицето, чието предаване се иска въз основа на заповед за арест, е подало молба за убежище по същество поради същите причини, поради които се противопоставя на предаването си?
- г) Ако бъде предоставено убежище, поражда ли се задължение за изпълняващата държава членка да откаже предаването? Във връзка с тази хипотеза вж. и четвъртия преюдициален въпрос (букви а)—в).
2. Като се имат предвид принципът, произтичащ от член 1, параграф 2 от Рамковото решение, и разпоредбите на член 6, параграф 1 ЕС и на Хартата на основните права на Европейския съюз, следва ли Рамковото решение да се тълкува в смисъл, че освен в посочените в членове 3 и 4 от това решение случаи на отказ за изпълнение, предвид съображения 12 и 13 от същото решение предаване може да се откаже и в други случаи на основания, свързани с упоменатите в тези съображения обстоятелства?
- а) Ако Рамковото решение следва да се тълкува в този смисъл, кои са основанията, които изпълняващата държава членка може или трябва да изтъкне? Може ли в такъв случай държавата членка да се позове на тълкувателните принципи, изведени от Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) в практиката му относно екстрадицията в контекста на Европейската конвенция за правата на човека? Може ли държавата членка да изтъкне и основания, с които се разширява кръгът на случаите на отказ за изпълнение спрямо възприетото в практиката на ЕСПЧ?
- б) Ако Рамковото решение следва да се тълкува в смисъл, че изпълнението на заповед за арест може да се откаже и в други случаи освен посочените в членове 3 и 4 от това решение, означава ли това, че Рамковото решение оправомощава държавите членки да отказват изпълнението на заповед за арест, издадена с оглед изпълнението на наказание, поради съображения, свързани с диспозитива или мотивите на съдебното решение, постановено в държавата членка, която е издала заповедта за арест, или дори свързани с редовността на производството, в което е постановено това съдебно решение — съображения, които предполагат проверка на изложените по тези въпроси оплаквания в изпълняващата държава членка? При какви условия и по какви съображения е допустимо да се извърши тази проверка („révision au fond“)?
- в) Следва ли Рамковото решение да се тълкува в смисъл, че оправомощава държавата членка да откаже предаване въз основа на заповед за арест, издадена с оглед изпълнението на наказание, когато е налице основателно съмнение, че осъдителната присъда не е постановена в рамките на справедлив процес, тъй като властите в държавата на съответния съд са подлагали осъденото лице на преследване, довело до дискриминационно повдигане на обвинение?
3. Възможно ли е разпоредбите на Рамковото решение да се тълкуват в смисъл, че когато предаването може да бъде временно отложено поради сериозни причини от хуманитарно естество, например по здравословни причини, то може и направо да бъде отказано, ако се явява прекомерна мярка и това не може да бъде преодоляно чрез отлагане на изпълнението?
4. Ако Рамковото решение следва да се тълкува в смисъл, че изпълнението на заповедта за арест може да бъде отказано в случаи, които не са изрично посочени в това решение, на какви условия трябва да отговаря този отказ, в частност когато заповедта за арест е издадена с оглед изпълнението на наказание?
- а) В такива случаи следва ли да се приложат съответно разпоредбите на член 4, параграф 6 от Рамковото решение? Другояче казано, отказът за изпълнение на заповедта изисква ли лицето, чието предаване се иска, да е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава членка и същата да поеме изпълнението на наказанието или на мярката съгласно националното си право?
- б) Трябва ли отказът най-малкото да е обусловен от поемането на задължение от държавата, от която се иска предаването, да изпълни наказанието или мярката съгласно националното си право?

- в) Ако Рамковото решение трябва да се тълкува в смисъл, че в някои случаи разрешава отказ за изпълнение на заповед за арест, издадена с оглед изпълнение на наказание, поради съображения, свързани с диспозитива или мотивите на съдебното решение, постановено в държавата членка, която е издала заповедта за арест, или дори свързани с редовността на производството, в което е постановено това съдебно решение, допустим ли е този отказ дори когато не са изпълнени посочените в букви а) и б) условия?
5. От гледна точка на изпълнението на заповед за арест какво значение трябва или може да се отпаде на факта, че задържаното лице, което е гражданин на трета държава, се противопоставя на предаването си, като изтъква, че в държавата, която е издала заповедта за арест, го заплашва експулсиране към трета държава?
- а) Какво е значението на подобно съображение, като се имат предвид разпоредбите на Рамковото решение, както и задълженията на държавата членка, която е издала заповедта за арест, по отношение на гражданите на трети държави съгласно правото на Съюза, и в частност съгласно Директиви 2004/83/ЕО⁽³⁾ и 2005/85/ЕО?
- б) Релевантен ли е в този контекст член 28, параграф 4 от Рамковото решение, съгласно който лице, което е предадено въз основа на европейска заповед за арест, не може да бъде екстрадирано в трета държава без съгласието на компетентния съдебен орган на държавата членка, която е предала лицето? Отнася ли се въпросната забрана освен до предаването във връзка с престъпление и до мярка по извеждане от другата държава, например експулсиране, и при какви условия?
6. Обвързана ли е националната юрисдикция от задължението, което Съдът установява в точки 34 и 42—44 от Решение от 16 юни 2005 г. по дело Pupino (C-105/03), за тълкуване на националното право съгласно Рамковото решение, независимо дали това тълкуване е в полза или в ущърб на заинтересованото лице, стига да не е налице някоя от хипотезите по точки 44 и 45 от това решение на Съда?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242).

⁽²⁾ Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

⁽³⁾ Директива на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52).

Определение на председателя на трети състав на Съда от 15 януари 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-525/08)⁽¹⁾

(2010/C 100/49)

Език на производството: немски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 55, 7.3.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 15 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-313/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/50)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 256, 24.10.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 18 януари 2010 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-328/09)⁽¹⁾

(2010/C 100/51)

Език на производството: естонски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 297, 5.12.2009 г.